

perinde ac pestilentiam quandam atrocissimam navibus et quadrigis. ut dicitur
 Volens fugit. Istiusmodi bonuentionem laudandum esse vobis
 quis sciat? quis credit? Non enim tantum ab ista mortalibus diis
 labore vendi omnia mortalibus, et sine labore atque sudore nihil acquiri,
 quod iucundum, quod utile, quod honestum: multo magis eruditorem,
 de qua constat, quod illa ipsa adolescentiam aliat, fenestram oblectat,
 secundas res ornabit, in adversis periculum ac solatium probeat, ut
 Romanorum disertis sibi magis loqui amant. Istiusmodi iudiciorum
 invidiosos hominis nomine cumque nobili illo poeta, Nestor,
 adumbrato, quic appellandi. Ut enim fuci a pes non sunt, quod
 illis sese admittent bonis, ab istis partibus, quic volant: ita la-
 borum facientes verum non sunt homines, et tamen comodes boni,
 quic expellunt. Deinde non leve studium praepedit,
 quod in presentibus studendi occasiones non curare, sed melius
 semper exspectare. Sed perverfiae propositi homines
 in literis invidiosos debent, deprecantur, qui obla-
 tis in studiis atque liberalibus fructibus occasiones vel repudiant, vel
 idem ubi nesciunt, neque solum ubi nesciunt, verum etiam illas
 plane negligunt, spem illam concipientes, fore, ut meliores sibi
 offerant. Iam dum geminis fellis foete discipiunt, utraque ex-
 cludunt, meliorem namque occasionem exspectantes optimam expe-
 ctando perdunt. O stultos et stultos! O bardos et bardos!
 Et tandem accidit illud, quod exens ce mox ibi somniantibus se
 vides repente factos, at ubi exere facti fuerint, omnia domi
 sue oblata telis araneorum vident. Haec ingenia similia
 merito censentur illi adolescenti rustico, qui in ripa per totum
 diem alvei evacuationem exspectabat: ubi nescio, quid illum in
 considerantia et demerita cepit, quia fluxus perpetua fluxione
 exspectare neque exspectare potest, quoniam quandoque paulus
 diminutum vel decrevire videmus, nisi singulari quadam
 divini Numitoris providentia. Verum quid mirari? quoniam
 si perpetuo in horis, non in verbis, cum praedictis non cum bonis
 omnibus viventes de rerum ponderibus et causis iudicare parum
 vel nihil iudicare valeant, in illos enim nulla scientia notitia
 adit ingenta sunt aegrestra ac bispidia: et ut de suo Marcellus
 Donatus in iustitiam, quando in suis in Emiliam Lamprethum
 dilucidationibus haec proferit. Rustica animalia sunt media inter
 bruta et homines, plus rationis expertes, quam rationis capaces.
 hoc ut sole liquido liquidus appareat, quam expertes sepe rationis
 expertes praestantia gens rustilana sibi, fabula quadam declarare non
 dubito. Erat quidam rusticus parentibus atque adolescens, cui trans
 fluvium trajicere voluisset: montem autem aquas indefinenter
 defluentes cernebat, hi spe sibi certa ponebat, fore, ut tandem
 propter sempiternum aquarum de fluxum alveum evacuares, et
 proportionior sibi transibidi occasio daretur. Sed cum per totum
 diei spatium suspensum animo evacuationem fluvii exspectando in
 ripa persisterat, atque spe vanam sese lacta esse deprehenderat,
 nolens

Sen
 arbitrio
 atis se
 hunc
 tardis
 suum
 pectus
 secum
 am cam
 ergo san
 digna
 id ad
 edifica
 quod
 a stud
 i. Sa
 tante
 Stud
 er in
 et non
 yas ce
 Ead on
 oris
 ces, qu
 lu op
 delecta
 seph
 stud
 ubi e
 um p
 n, si
 rbor
 teris,
 leras
 udin
 rassi
 tuor
 enter
 inque
 rit. p
 e de
 by p
 labore
 romi
 sus
 kudt
 otu,
 rian